

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ 8 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 60 (1696).

ВІВТОРОК, 22 травня 1973 р.

Ціна 2 коп.

ЖИВОТВОРНЕ ДЖЕРЕЛО ТВОРЧОСТІ

Велика і благородна місія радянського мистецтва — допомагати партії виховувати людину нової формации, оспівувати високі ідеали комунізму, утверджувати справді прекрасне. Громадянськість, партійність, народність, глибина художнього осягнення життя — ось риси, притаманні творчості майстрів образотворчого мистецтва нашої країни. Про це схвильовано, з палкою зацікавленістю говорили делегати четвертого з'їзду художників СРСР.

У прийнятій постанові з'їзду підкреслено, що метод соціалістичного реалізму відкриває перед художниками найширші можливості для творчості в різних видах і жанрах образотворчого мистецтва.

З великим піднесенням учасники з'їзду прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС.

На цьому четвертий з'їзд художників СРСР закінчив роботу.

(ТАРС).

ПІДПИСАННЯ УГОД МІЖ СРСР І ФРН

БОНН. (Спец. кор. ТАРС). В міністерстві закордонних справ ФРН в урочистій обстановці відбулося підписання угод між Радянським Союзом і Федеративною Республікою Німеччини.

Угоду про розвиток економічного, промислового і технічного співробітництва підписали за уряд Союзу Радянських Соціалістичних Республік Л. І. Брежнєв, А. А. Громико.

За уряд Федеративної Республіки Німеччини — В. Брандт, В. Шеєль.

Потім було підписано угоду між урядом СРСР і урядом ФРН про культурне співробітництво. Її підписали з боку СРСР — А. Громико, з боку ФРН — В. Шеєль.

Додатковий протокол до угоди між урядом СРСР і урядом ФРН про повітряне сполучення від 11 листопада 1971 року підписали за уряд СРСР — А. А. Громико і міністр цивільної авіації Б. П. Бугаєв, за уряд ФРН — В. Шеєль і міністр транспорту Л. Лауріцен.

При підписанні угод також були присутні міністр зовнішньої торгівлі СРСР М. С. Патолічев, міністр культури СРСР К. О. Фурцева, помічники Генерального секретаря ЦК КПРС А. М. Александров і А. І. Блатов, генеральний директор ТАРС Л. М. Замятін, заступник завідувача міжнародним відділом ЦК КПРС В. В. Загладін, посол СРСР у ФРН В. М. Фалін, торговельний представник СРСР в ФРН Д. В. Кузьмін, співробітники радянського посольства і торговельного представництва.

З боку ФРН були члени Федерального уряду, депутати бундестагу, інші офіційні особи.

У залі була велика група представників преси, радіо і телебачення.

НА З'ЇЗДІ МОЛОДИХ КОМУНІСТІВ ФРАНЦІЇ

ПАРИЖ. (ТАРС). «Об'єднати зусилля в боротьбі за молоді Франції, в боротьбі за соціалізм» — під таким лозунгом у паризькому пригороді Монтрей проходив з'їзд Руху комуністичної молоді Франції.

У Монтрей присутні молодіжні делегації з 45 країн. Серед них — делегація комсомолу на чолі з першим секретарем ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельниковим.

Молоді комуністи, заявив у звітній доповіді національної ради Руху Ролан

Фаваро, повинні всюди, в будь-яких обставинах бути в перших рядах французької молоді, бути виразниками її сподівань і вимог, ініціаторами й організаторами її бойових виступів.

Р. Фаваро підкреслює, що Рух комуністичної молоді рішуче висловлює солідарність з народами, які ведуть національно-визвольну боротьбу, будують соціалізм і борються за мир.

20 травня з'їзд закінчив свою роботу.

ПАЛКЕ, ОДНОСТАЙНЕ СХВАЛЕННЯ

ЗБОРИ АКТИВУ ОБЛАСНОЇ ТА МІСЬКОЇ ПАРТІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

19 травня в Будинку політосвіти відбулися збори активу Кіровоградських обласної та міської партійних організацій, які обговорили підсумки квітневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС «Про міжнародну діяльність ЦК КПРС по здійсненню рішень XXIV з'їзду КПРС» та завдання обласної та міської організації.

З великим піднесенням учасники зборів обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС.

У виступах промовців підкреслювалось, що комуністи, всі трудящі Кіровоградщини, як і весь радянський народ, цілком і повністю схвалюють рішення квітневого Пленуму ЦК КПРС, плідну роботу, виконану Політбюро ЦК КПРС по здійсненню зовнішньополітичного курсу партії, найкраще XXIV з'їздом по забезпеченню міцного миру, надійної безпеки у всьому світі.

Квітневий Пленум, підкреслювали учасники зборів, став історичною подією в житті партії і країни, продемонстрував послідовне додержання головної лінії у зовнішньополітичній діяльності — боротьби за зміцнення міжнародних позицій соціалізму, розвиток всебічного співробітництва з соціалістичними країнами.

На зборах активу відзначався великий особистий вклад Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва у справу забезпечення миру у всьому світі, розв'язання важливих завдань соціально-економічного і культурного життя в нашій країні.

У своєму виступі член Ревізійної комісії ЦК КПРС, перший секретар Кіровоградського обкому КП України М. М. Кобильчак відзначив, що рішення Пленуму мобілізують і надихають усіх комуніс-

тів, трудящих Країни Рад на нові звернення у боротьбі за успішне виконання завдань дев'ятої п'ятирічки. Всі трудящі області палко і одностайно підтримують внутрішню і зовнішню політику ЦК КПРС, її ленінського Центрального Комітету.

— З глибоким задоволенням, — говорить М. М. Кобильчак, — трудящі орденосної Кіровоградщини сприйняли звістку про присудження товаришеві Л. І. Брежнєву міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами», яке є виразом волі всього радянського народу, прихильників миру всієї землі.

М. М. Кобильчак наголосив на завданні партійних комітетів, первинних партійних організацій у глибокому роз'ясненні і пропаганді матеріалів квітневого Пленуму ЦК КПРС, які мають бути тісно пов'язані з організаторською і виховною роботою в масах по забезпеченню виконання планів і зобов'язань третього, вирішального року п'ятирічки, завданнями комуністичного виховання трудящих.

Натхнення праця кожного трудівника — це найперший і найголовніший вклад у зміцнення економічної та оборонної могутності Радянської Вітчизни, і цьому мають бути віддані всі наші сили, розум, енергія. Підвищення ефективності виробництва залишається предметом особливої уваги обласної і міської партійних організацій.

На зборах активу виступили перший секретар Кіровоградського міськкому КП України І. П. Валявський, голова ордену Трудового Червоного Прапора колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Герой Соціалістичної

Праці Л. Й. Шліфер, наладничка механоскладального цеху № 1 ордену Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка» В. К. Кравченко, голова облпрофради Д. Т. Жмак, директор Олександрівського електромеханічного заводу П. П. Москвін, завідувач кафедри Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування кандидат економічних наук В. Я. Пихтін, офіцер Кіровоградського гарнізону В. М. Чернов, начальник Кіровоградської школи вищої льотної підготовки І. С. Погорелов. Вони палко схвалювали зовнішньополітичний курс Комуністичної партії, розроблений XXIV з'їздом КПРС, по забезпеченню міцного миру і надійної безпеки для радянського народу, що будує комунізм.

Учасники зборів висловили своє рішення звернення конкретних справ відповісти на заклик квітневого Пленуму ЦК КПРС ударною працею в третьому, вирішальному році п'ятирічки створити надійну основу виконання і перевиконання завдань п'ятирічки, добитися значного підвищення продуктивності праці, зростання ефективності всіх галузей народного господарства.

На зборах одностайно було прийнято резолюцію про підсумки квітневого Пленуму ЦК КПРС і завдання обласної та міської партійних організацій.

Учасники зборів надіслали вітального листа ЦК КПРС.

З великим піднесенням було прийнято вітальну телеграму Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришу Л. І. Брежнєву, в якій висловлено палкі почуття у зв'язку з присудженням йому міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами».

КЛУБ СТАРШОКЛАСНИКІВ «ВІТРИЛА»

КОЛИ Маріїці було сімнадцять, перед нею, як і перед кожним у цьому віці, постало складне і відповідальне — ким бути? Про це дискутували на уроках і під час перерв, повертаючись польовою стежиною гуртом зі школи, і вдома, вже сама думала, допомагаючи мамі поратися по господарству... Питання настільки заповнило кожну хвилину життя, що навіть приснився дивний сон: ніби до неї у віконце небачена досі жар-птиця махала крилом, кликала в дорогу, запевняючи подарувати щастя. Що те щастя у праці, дівчина знала напевне, бо виросла в селі, де кожен з дитинства проймався любов'ю, повагою до батьківської роботи на ниві, фермі, бачила, — хто добре трудиться, тому й шапа односельчан, і радість в праці.

Однак все ж хотілося з'ясувати чогось «романтичного», що, думалося, може дати лише місто. І дівчина, довірившись поклику вимріяної у снах жар-птиці, їде на будівництво.

Проте, рідна стихія — розкритий і дзвінокостий степ, зелений килим полів, що по-ставали в її уяві з маминими листами, кликали до землі. Так і замріялася з листом у руці. А незабаром питання вирішилося: одружилася з хорошим хлопцем, який також був не байдужим до хлібної ниви.

Позаду — навчання на курсах трактористів, що були організовані на дослідній станції, прикраси від перших самостійних кроків. Зараз згадає про те з посмішкою, — на той час не обійшлося без сліз. Перше завдання — боронування саду. Окрилена похвалою голови експлуатаційної комісії головного Інженера М. В. Казаріна, вислана у знанні машини, сміливо рушила до саду, вахала між рядами

дерев, а виїхати самостійно не змогла: попереду багаторічний горіх, вона ж замість того, щоб підняти борону і спокійно виїхати із такого становища, додала газу, й здала назад, та так, що з колес засвітило повітря.

ПРОФЕСІЯ БАГАТО, ОБЕРИ СВОЮ

МАРІЙН ДТ-20 І ЧОРНОБРИВЦІ

Спасибі товаришам — залишилися після роботи і відремонтували.

ВОНА СИДИТИ за кермом свого незмінного ДТ-20 — невелика, блакитно-нока, волосся кольору стиглої пшениці, на вустах — симпатична посмішка, трохи підвелася з сидіння, оглядає поле. А навколо скільки охопни зором — прямокутників полів, забарвлених в найрізноманітніші кольори. Стільки відтінків лише зеленого! Кожен прямокутник — дослідне поле, наукова лабораторія вчених,

а ще — комора: щедра, невичерпна. Довжина гін такого поля подекуди 45—50 метрів. Сіяти, мікродно обробляти, підживлювати рослини на таких невеликих площах — справа нелегка, вимагає неабиякої майстерності, вправності від того, хто за кермом трактора. На дослідних ділянках, де кожна зернина, висіяна в ґрунт, на рахунок, де кожна рослина, що тільки-но пробилася крізь чорнозем, під контролем, довіряють працювати лише найдосвідченішим, тим, хто проклав не одну борозну. І серед них — Марійка Крикуненко, а вже за її рекомендацією і Валентину Горбенко, котра кінчала разом з Марією курси механізаторів, до-

пустили цього року до посівної на дослідних полях

Десять років молода трактористка водить полями свого ДТ-20, сім з них трактор обходиться без капітального ремонту. За ці роки метри загінко дослідних полів змінилися в сотні, гектари, гектари... І всі роки її найпершим помічником були швидкість і обережність. На звичайному полі непередуманий розворот, випадок якого кілька рослин пошкодують, не дуже й позначиться на загальних результатах, а тут не можна без продумування кожного руху, бо, взагай, пропали кілька років праці багатьох людей.

Дехто з чоловіків-механізаторів стверджує, що Марійна старанність, максимальна точність — то все чисто жіноче. Вона у відповідь стримано посміхається, а між тим хлопці-механізатори в руках тримає добре, і упряжжування будинку механізаторів та прилеглої території — справа її організаторського хисту. Тепер замість недопалків і металобрухту — довкола чорноброви, насажені Марійкою. А якось навіть директор господарства О. К. Устичник жартував:

— Марійко, я ж досі любив найбільше матію, тепер ти мене переконала — чорнобровиці найпахучіші квіти.

Говорити з Марією приємно і легко. Про свою працю розповідає з радістю, навіть — натхненно:

— Люблю трактор, поле. А коли приїжджаємо з відпустки або з екзаменаційної сесії — біжу в поле, припадаю до лону, пшениці і так хороше мені, радісно. А всіх дівчат, котрі бажать працювати на тракторі, запрошую до себе на стажування і ще раджу: звиртеся поклику свого серця: воно вас ніколи не підведе.

А. БАБАК.

Кіровоградський район.
Дослідна станція.

НИВА-73

З ДОСВІДУ знаю: доля майбутнього врожаю завжди турбує хлібороба. Але такого трудового піднесення, ентузіазму, з яким працювали механізатори нашої бригади ні в якій іншій весні, не помічав у попередні роки.

Трактори, посівна техніка стояли у повній готовності, механізатори чекали команди. А за кілька днів перед тим, як вивести агрегати в поле, провели бригадні комсомольські збори: обговорили листа дівчи Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова з яким, він звернувся до нас через молодіжну газету. Минулого року в першому півріччі нашої бригаді вручили перехідний Червоний прапор обкому комсомолу, приз О. В. Гіталова. Звернення знатного механізатора до всіх молодих хліборобів Кіровоградщини схвилювало нас, активізувало на боротьбу за виконання взятих соціалістичних зобов'язань.

Молодий комуніст Микола Бородавкін, комсомолец Вік-

тор Полтавець, Микола Піхотін виступили на зборах із діловими пропозиціями, втілення в життя яких допомогло забезпечити безперебійну роботу посівних агрегатів, закінчити сівбу ранніх зернових за два з половиною, кукурудзи — за три дні. Важко виділити когось із сівачів. Всі трудилися на совість. Та найвищою похвалою заслуговують ланковий механізованої ланки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи Віктор Бударний і тракторист Григорій Скрипник, які у важких умовах в оптимальні строки засіяли сто гектарів зерном високоврожайної кукурудзи.

Перший етап боротьби за врожай провели успішно. Працювали по-гіталовському, — підбив підсумки посівної секрета бригадній комсомольській організації Валерій Легкошерст. — Якщо так само ударно працюватимемо і на догляді за посівами, то є всі підстави вибороти знову приз Олександра Васильовича.

Нині не спадає трудове напруження на полях, доглядаємо посіви. Робота організована у дві зміни. У всіх членів бригади бойовий настрій: механіза-

тори, не шкодують снаги і вміння, використовують досвід, технічні і агротехнічні знання, високу культуру землеробства, аби виростити нинішнього року дорідний урожай.

Копоситься вже жито, в трубку входить озима пшениця. Не-

волокуші для скиртування соломки, у хорошому стані трактори.

У господарстві чотири комбайни. Об'єм робіт для них великий. Лише на 350-гектарах засіяні ярі зернові, на 650 — озима пшениця. Кожна година,

ПО-ГІТАЛОВСЬКИ!

ЧЕКАЄМО ЖИВНОЇ ПОРИ

забаром жнива. Готуватися до них ми почали заздалегідь. Підхопивши заклик механізаторів Кіровоградського району «Машинам — своєчасний і надійний ремонт», ще восени створили ремонтну бригаду, яку очолили майстер-наладчик А. Легкошерст, коваль І. Лакош, слюсарі С. Федюха та Г. Біляк. У роботі їм допомагали всі механізатори. Вже в січні приступили до ремонту зернових комбайнів, жнивварок, зерноочисних машин, а закінчили роботи до першого квітня. Відремонтовані і причепи для перевезення різки, тросові

хвилина простоїв — то втрати врожаю. Тому ще і ще раз перевіряємо якість ремонту комбайнів. Поставили їх на брезент, випробуємо в роботі, закриваємо всі шляхи втратам зерна. Контролюємо підготовку комбайнів до живих головний інженер господарства В. П. Конограй. Днями проведемо огляд готовності всієї техніки.

Підготувати техніку — лише півділа. На жнивках немає першорядних і другорядних робіт. Щось не передбачити — значить свідомо втратити частину врожаю. Тому питання підготовки до жнив ми обговорюва-

тимемо на комсомольських зборах. Адже підвищенню продуктивності праці механізаторів сприятимуть і належні побутові умови на польовому стані, і чітка робота агітпункту, і широка пропаганда досягнень кращих хліборобів, добре налагоджене гласне соціалістичне змагання.

Біля будиночка механізатора на флашток майорить червоний прапор. Нині його піднято на честь комсомольців трактористів Івана Дердзюка і Володимира Коропенка, які на культиваторі соняшника виконали за зміну дві виробничі норми. Так же ударно працюють на догляді за посівами і їхні товариші. На польовому стані — жодного трактора. Всі в полі. Не спадає трудове напруження на ланах, молоді механізатори колективу старанно обробляють ниву, щоб вона була буйною і дорідною, щоб вагомим був коровай третього, вирішального року п'ятиріччя.

В. ГАЛУШКА,
бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрійського району.

Включившись у боротьбу за приз «Молодого комуніста» «Перший тридцятиріччя Кіровоградщини», доярка колгоспу «Апрора» Візанського району Любов ДРАГАНОВА з початку року надоїла від кожної закріпленої за нею корови по півтори тисячі літрів молока. (Фото справа).

У соціалістичному змаганні серед молодих тваринників вона утримує перше місце в районі.

Фото І. ЦУРКАНА.

Фото-інформація

В день народження піонерської організації ім. В. І. Леніна в Кіровограді, як і всюди по області, відбулася урочиста лінійка та піонерський парад. Профлангові дружини шкіл № 8, 13, 21, 34 були нагороджені червоними стрічками та грамотами ОК ЛКСМУ. Дружини СШ № 5 та № 6, крім цього, одержали перехідний Червоний прапор від бригад комуністичної праці та воїнів військово-го гарнізону.

На фото внизу: учасники лінійки покладуть квіти до пам'ятника С. М. Кірову.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

Я зустріла Олену Олександрівну в Будинку офіцерів. Вона переглядала архівні матеріали. І найдовше розглядала фотознімок, який було вміщено в «Кіровоградській правді» до 25-річчя перемоги над фашистською Німеччиною. Біля рейхстагу стояли солдати. А над ними — напис на стіні: «Ми з Кіровограда».

— Так, так, я з своїми подругами тут була теж, — Олена Олександрівна підводиться з-за столу. — Я пам'ятаю...

У И ПРИГАДАЛОСЬ, як радянські війська готувались до прориву оборони німців на рубежі Вітебськ — Могильов — Бобруйськ. Після важких боїв наші воїни, долаючи білоруські болота, звільнили Мінськ. В складній обстановці було перервано зв'язок фронту із штабом головного командування. Послання на встановлення зв'язку білі, не повернулися. А гітлерівці вже підтягували свіжі частини. Командир роти старший лейтенант Феденко звернувся до жіноцького пістолетика:

— Хто піде?

Крок вперед зробили подруги Марія Петренко, Тіна Ульяниченко і Олена Бієнко. Пробіраючись хащами, вони підійшли до будинку лісника. На галлявній помітили Сашку Партишину, зв'язуючу. Дівчата зраділи і побігли до нього. Та раптом почули команду: «До землі!». Мов приголомшені, всі впали. Пролунав вибух. Солдат О. Партишин загинув, рятуючи трьох дітей. Це вони знайшли гранату, почали гратися. В останню хвилину Сашко викинув гранату з дитячих рук та кинути не встиг. Сашу було по-

ЗВ'ЯЗКІВЦІ ПІШЛИ ПЕРШИМИ

ховано на білоруській землі. А дівчата ще довго пробивались лісом. Нарешті, знайшли пошкодження. Зв'язок встановлено вчасно. 29 червня 1944 року «Бобруйський котел» було ліквідовано, фашистські війська розбиті і частково взяті в полон. В цій операції Олені Бієнко було вручено першу нагороду — медаль «За бойові заслуги».

А скільки ще було таких безсонних ночей? Мабуть, важко і пригадати. Краще почати спочатку.

Звичайне село Олександрівка Кокчевського району на півночі Казахстану. Тут народилася Олена, яка була в своїх батьків сімнадця-

ИДУТЬ СЛУЖИТИ СИНИ

Ця зустріч склалася не лише їх обох. Старший лейтенант Володимир Ніколаєв прийшов в першу чергу до секретаря міськкому ЛКСМУ Миколи Соколянского не як до комсомольського активіста, а як до колишнього однопольованця. І в Кіровоград він був радий завітати ще й тому, що двадцять дев'ять років тому воїни його частини визволяли наше місто від німецько-фашистських загарбників. Тож сподівався

„А МИ — В ТАНКІСТИ...“

зібрати матеріал про героїв-танкістів, збирався і сам розповісти юнакам та дівчатам про їх подвиги.

Після зустрічі в міськкомі комсомолу йому представили тих, хто теж вирішив стати танкістом. Він знайомився з кіровоградцями Володимиром Кравченком, Володимиром Євченком, Володимиром Шевченком, робітником із Світловодська Сергієм Черкасовим, комсомольцем з Олександрії Сергієм Вагановим. Всі вони перед службою в армії склали заліки з фізичної та військово-технічної підготовки, побували в військово-спортивних таборах. І кожна комсомольська організація рекомендувала їх як хороших виробничників і активних комсомольців.

— Секретар міськкому ЛКСМУ М. Соколянский вручив майбутнім воїнам накази, напутні слова перед їх солдатською службою, — сказав ветеран комсомолу Кіровоградщини П. В. Седяк.

— Через кілька місяців ми напишемо вам, як вони служать, — казав на прощання В. Ніколаєв.

— Не підведемо, — це вже з уст призовників.

І ми їм кажемо: щасливої служби і успіхів в ратному труді.

М. ПІНЧУК.

м. Кіровоград.

цятою. В 1941 році закінчила середню школу в Ленінграді. Коли почалася війна, Олена разом з своїми подругами вирішила поступити на навчання у військову школу. Та батьки, дізнавшись про це, забрали її додому. Олена зуміла переконати їх і знову повернутися в училище зв'язку. По закінченні навчання її направили в полк.

1943 рік зустріла за Смоленськом. Разом з бойовими подругами дійшла до Німеччини. В місті Йойє-Брандербург зустріли перемогу. Радості не було меж. 17 травня поїхали в Берлін. Тут вони зупинилися біля рейхстагу. І Олена написала на стіні: «Москва — Берлін — серпант О. О. Бієнко!».

Потім пройшли через Бранденбурзькі ворота і сфотографувалися біля пам'ятника. Це фото зберігається в ній й нині. Незабаром дівчата прибули в Москву, де їм повідомили, що їх направляють до кордонів Монголії...

Там і закінчився бойовий шлях Олени Олександрівни. Сім бойових нагород — це відзначення її мужності і відваги.

Нині вона працює в Будинку офіцерів, навчає на курсах слухачів крію та пошити. В ній — скромна і мирна професія...

Л. ПАПЧЕНКО,

наш громадський кореспондент.

ПОПЕРЕЛЖУВАЛЬНІ ЗНАКИ

В нашій країні вводяться єдині знаки безпеки при роботі з хімічними засобами захисту рослин.

Знаки (у великому або малому варіантах) встановлюються в місцях зберігання отрутохімікатів, на машинах, що їх використовують служби захисту рослин, в усіх зонах роботи з препаратами. Міністерство сільськогосподарства СРСР за погодженням з ЦК профспілки робітників і службовців сільськогосподарства і заголівель затвердило вісім типів таких знаків. Кожен з них являє собою трикутник з жовтими краями і твердо визначеним написом: «Обережно, отрутохімікати!», «Обережно, провадяться роботи з отрутохімікатами!» або іншими. Положення про запровадження нововведень поширюються на всі колгоспи, радгоспи та інші підприємства і організації, які мають сільськогосподарські угіддя, а також застосовують хімічні засоби захисту рослин.

(ТАРС).

Під час свого перебування в Кіровоград дівчі Героя Радянського Союзу генерал-майор В. С. Петров ознайомилися з містом. На фото: В. С. ПЕТРОВ у парку імені В. І. Леніна.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

МИТЦІ З БІЛОРУСІЇ

В Кіровоградській обласній філармонії закінчили свій виступ гості з братньої Білорусії. Широка географія виступів у Державного ансамблю танцю БРСР. Скрізь — в поїздах по країні, за рубежем — висока майстерність білоруських артистів викликала захоплення глядачів.

В програмі ансамблю — танці народів СРСР та народів світу. Виконуються вони з натхненням, запалом, проняті життєстверджуючою силою життя.

Виступи білоруських митців викликали приємне враження в кіровоградців, щедрий талант митців, доніс до нашого степового краю пісенну душу сестри Білорусії.

М. СОМОВ.

25 ТРАВНЯ в столиці України місті-герої Києві в Палаці культури «Україна» відбувся звітний концерт мистецтв та колективів художньої самодіяльності Кіровоградщини. Своєю майстерністю перед глядачами продемонстрували артисти обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького, обласної філармонії, Заслужений самодіяльний ансамбль танцю УРСР «Ятрань», самодіяльний народний ансамбль танцю «Юність» педагогічного

інституту імені О. С. Пушкіна, Заслужена самодіяльна хорова капела Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка», інші провідні мистецькі колективи.

Минулої неділі на стадіоні спортклубу «Зірка» свою концертну програму вони показали жителям обласного центру. Тисячі кировоградців прийшли на свято мистецтв. І ще раз пересвідчилися, що наш степовий край був і є щедрий на завзятих хлібодарів і талановитих пісників.

ПЕРЕД ЗВІТОМ У КИЄВІ

На фото: вгорі — хліб-сіле від кировоградців; зліва — музична композиція у виконанні танцювальних колективів; внизу справа — танцюють шахтарі Олександрії.
Фото В. КОВПАКА.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Величною картиною чудової молдавської природи, сповненої дзвінкоголосих народних мелодій, починається новий кінофільм Молдавської кіностудії «Лаутари». Авторам його вдалося створити кіновір, кожен кадр якого стверджує велич і благородство чистого людського почуття, підносить гуманні ідеї мистецтва.

Герої картини — лаутари, бродячі музиканти, мистецтво котрих приречене в умовах експлуатаційського ладу на тяжкі поневіряння. У другій половині XIX століття Молдавія була, під владою австрійської монархії, яка намагалася витравити із свідомості простого народу його культуру, історію, музику. Не випадково чиновник, сидючи під портретом австрійського царя, говорив музикантам: «І пам'ятайте, що ви все своє життя будете прокляті, прокляті і богом і людьми».

Найбільше добро для лаутарів — не гроші, не багатство, а його чарівні пальці, якими він відтворює на струнах вічно живі звуки рідної молдавської мелодії.

ПІСНЯ ПРО ПІСНЮ МОЛДАВСЬКИЙ ФІЛЬМ «ЛАУТАРИ»

У кінофільмі відведено велике місце народній пісні, що звучить як гімн боротьби за щастя, за кращу долю поневоленого народу. Тому зовсім не випадково йде народний месник Раду, що «молить муку з панських кісток», виручати рідного брата під безсмертні звуки скрипки, що співає не лише самому Раду, але й справі, за яку він бореться. Уроцисті і разом з тим суворі звуки цієї мелодії стверджують, що справа Раду не загине, її підхоплять інші.

Кінофільм захоплює багатогранністю, глибиною філософської думки, повнотою узагальнень. Глибоко ліричний, сповнений багатого внутрішнього змісту мотив ширшого кохання головного героя кінофільму Томі Арістара та циганки Лянки. Авторі фільму зуміли, показавши здавалося б просту історію кохання, досягти високої емоційної повноти, створивши пісню цьому великому і світлому почуттю. Томі та Лянка по-

кохали одне одного. Але на заваді їх щастя стоять старі звичаї, що забороняють циганам ріднитися з молдаванами. Суворі випробування на шляху закоханих. Їм не судилося бути разом. Вже старий Томі, який багато років шукав свою кохану, стверджує: «Людина живе заради кохання». Так, саме це кохання, цей перший зліт юнацької душі, став провідним у його житті. Ні гроші, яких він потратив чимало, шукаючи Лянку, ні слава та призначення його таланту не зробили Томі щасливим.

Кохання Томі не вмерло разом з ним, воно продовжувало жити у його музиці.

Фільм чарує зворушливою молдавською народною музикою, пейзажем. І, звичайно, не випадково він був відзначений премією на XX кінофестивалі в Сан-Себастьяно.

А. КОВИРЬОВ,
студент педінституту.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 22 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Вогнище». (М). 10.15 — Й. В. Гете. «Фауст». Телеспектакль. Частина I і II. (М). 13.30 — «На полях країн». (М). 13.45 — Колоритне телебачення. Телевізійний музичний фільм. (М). 16.35 — «Питирічка, проблеми, люди». (К). 17.05 — Для дітей. Ю. Елісєв. «Друзі». Лялька-ва вистава Богданівської восьмилітньої школи. (Кіровоград). 17.40 — «Школа комуністичного виховання». (Запоріжжя). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Від руди до кобальту». Передача 2-а. (М). 18.40 — «Питирічка, рік вирішальний». (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Колоритне телебачення. Художній фільм «Острів скарбів». (М). 21.00 — Програма «Час». До візиту Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва до Федеративної Республіки Німеччини. (М). 21.30 — Продовження вистави «У ніч місячного затемнення». (К). В перерві — вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.15 — Телефільм. (К). 11.35 — «Шкільний екран». (К). 18.20 — Навчальна передача з літератури. (М). 17.30 — Для дітей. «Дітям про звірят». (Ленінград). 18.00 — «В ефірі — 0-1». (К). 18.30 — Фільм-концерт. (К). 19.00 — Концерт. (М). 19.30 — Тележурнал «Старт». (К). 20.00 — М. Карін. «У ніч місячного затемнення». Вистава. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». До візиту Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва до Федеративної Республіки Німеччини. (М). 21.30 — Продовження вистави «У ніч місячного затемнення». (К). В перерві — вечірні новини. (К).

СЕРЕДА, 23 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Добрі дід і татко». (Вільнюс). 10.15 — Колоритне телебачення. Художній фільм «Острів скарбів». (М). 11.40 — «Людина і її справа». (М). 12.10 — «Музичний календар». (М). 12.55 — «В ефірі — Моло-

дість». (М). 13.25 — Кінопрограма Куйбишевської студії кінохроніки. (М). 16.20 — «Економічна географія СРСР». Вірменська РСР. (М). 17.00 — До 70-річчя II з'їзду РСДРП. (К). 17.15 — «На лавах республіки». (Ужгород). 17.30 — Для дітей. «Павлицькі казки». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 17.45 — Резерв. (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Від руди до кобальту». Передача 3-я. (М). 18.40 — «Вітання бачити світ». (Кіровоград). 19.00 — «Людина і світ». (М). 19.30 — Концерт майстрів мистецтв. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Документальний екран». (М). 22.45 — «На цесюгоні миру». (М). 23.05 — Новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Навчальна передача з природознавства. (М). 17.20 — Для школярів. Концерт. (М). 17.45 — «Славські жінки». (М). 18.00 — Фільм-концерт. (К). 18.30 — «Батьківська рада». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Портрет митця». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — В. Долідзе. «Кето і Котє». Вистава. В перерві — вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 24 травня. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. Концерт. (М). 10.10 — Ко-

лоритне телебачення. Художній фільм «Феронц Ліста». I серія. (М). 11.20 — «Бригада Володимира Музенка». (М). 11.50 — «Запрошує концертна студія в Останкіно». (М). 12.50 — «Щоденник змагання». (М). 13.05 — «В ефірі — «Молодість». (М). 16.35 — «Тойбуна депутата». (К). 18.45 — Концерт. (Львів). 17.30 — «Розповіді про дописки металевої». (Донецьк). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Ленінський університет мільйонів. (М). 18.40 — Концерт. (М). 19.00 — Тележурнал «Людина і закон». (Кіровоград). 19.30 — Телефільм. (Кіровоград). 19.40 — «Показує ребека». (Кіровоград). 19.50 — «Кінострічки минулих років». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Про Басєта». (М). 23.00 — «На цесюгоні миру». (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.20 — «Російська мода». (М). 17.05 — «Наука сьогодні». (М). 17.30 — Для школярів. «На приклубу Нептун». (М). 18.00 — Для дітей. Мультифільм. (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Ласкаво запрошуємо». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Чорне сонце». (К).

Піонерська дружина Спасівської середньої школи Новгородківського району носить ім'я Павлика Артемьєва. У документальній повісті Віктора Яроша «Квіт у темряві», уривок з якої ми починаємо друкувати, розповідається про жорстокі тортури і поневіряння у фашистських катіонах, про мужність і стійкість юного бійця-патріота, вихованого піонерською організацією школи і нашою радянською дійсністю.

I.

...Наближався новий, 1944 рік. За давньою традицією радянські люди і тут, в Освенцімі, когали його чимось відзначили. Збірлися у групи, ділилися спогадами. В одні з таких передпівднічних вечорів Павлик прийшов до свого знайомого по в'язниці в Опаві. Назвав той себе Василем Івановичем.

Прізвище — Роша. Був середнього зросту, з ледь помітною синицею на скронях. Завжди привітний, підтягнутий, трохи суворий. Павлик серцем відчув у ньому старшого друга. Лише здогадувався про його військове минуле, але розпитувати не наважувався. Знав, що Василь Іванович родом із Смоленської області, що там у нього залишилися рідні, і що в полон його захопили на Волховському фронті пораненим. Кілька разів тікав з таборів і знову до них потрапляв. І тільки згодом дізнався хлопець, що Василь Іванович — полковник, командувач дивізією і що справжнє прізвище його Кузьма Євгенович Карцев.

— Павлику, — запитав пласк Карцев, — а де твої батьки? Павлик довго чекав цього запитання. Він пам'ятав, що Кузьма Євгенович дружив до нього ставитися. То ж повинен знати звідки і хто такий він, Павло Кирилович Артемьєв.

— Є таке село Спасово. На Україні, в Кіровоградській області. Там і живе мій батько Кирило Федорович та мати Федорівна Пахомівна. Жили до війни, як і всі колгоспники. Мали хату й садок вишневий коло неї. Є в мене два брати — Михайло — на два роки старший за мене. Іван — в армії.

...Війна. Як прийшли фашисти в село, так і почали лютувати. Їм допомагали поліцаї. Все вербували в Німеччину. Дурних було мало. Тоді почалися облави. Староста Микола Симоненко все біснєся — ніяк не міг зібрати молодь. А хлопці, як зачують, що поліція їде, так у степ. По скретах і вибалках ховаються. Захворів батько і не пішов на роботу. Як накинусь на нього Симоненко:

— Я двадцять років чекав цієї влади. Тепер я тут хазяїн. Я навчу, як треба працювати. — І відправив батька в Новгородку, до районної управи. Мало не повісили там старого, біли нещадно. Брата Михайла заслав староста на кам'яні кар'єри, але той швидко звідти втік.

Та найстрашніше було попереду. На 23 липня 1943 року фашисти призначили вивезення молоді 1926 року народження з Новгородківського району в Німеччину. Рано-вранці на площі села зібратися всі, хто сьогодні мав покинути рідний і їхати на каторгу. Скільки сліз було! Скільки плачу та горя!

— Думаєте тоді не хотів я утікати? Не їхати вже не можна було. «Хто втече чи сховається, батьків пошлемо, а хату і все майно спалимо», — погрожував староста. Від того холода можна було чекати всього.

Вирішив я — втечу десь за Знам'янкою. Тільки не так сталося, як гадалося. Як рушив зі станції Купівки наш транспорт, то зупинився аж в Дрездені.

Довго мовчки слухав поспішній за візку полковник сповідь цього нещасного, що зовсім юного українського хлопчини. Було в ньому щось рішуче, неспиримлене, що виглядало опаньом серед товаришів. Лягали, опаньомі тутого, але променісті великі сірі очі, високий лоб і міцно стиснуті губи вказували в ньому розум і волюний характер. Кузьма Євгенович уже помітив, що друзі в усьому з ним раділи. Знав те, що це він їх підбив свого часу на втечу і поїхав за собою. На жаль, втеча з каторжних робіт закінчилася невдачею. А втікачі — Павлик та його друзі, опаньомі в Освенцімі. Знав, і як стійко зносили хлопці катування в гестапо Опавської тюрми. Мабути, зваживши ці обставини, полковник запитав:

— Павлику! А як буде можливість знову втекти? Ти згоден?

— За вами, Василью Івановичу, в огонь і в воду!

II.

На той час полковник Карцев уже встиг увійти до складу міжнародного комітету підпільних антифашистських організацій Освенціма.

Велику відповідальність взяв на себе Кузьма Євгенович. В умовах надзвичайної конспірації він почав формувати бойові підрозділи, напхати в'язнів військової справи. Потрібні були десятки й сотні відданих людей, які готові були йти на смерть заради гермоги над ворогом. Одним з таких добровільних помічників Карцева і став Павлик Артемьєв. Відчувавши силу згуртованості, моральну перевагу над ворогом, у підготовку повстання включалися все нові й нові бійці опору фашизму.

Тільки не зразу відважся Павликов приступити до діла. Тяжка робота, постійне голодування, побиття, які він за останні місяці вніс, підірвали здоров'я. Павлик заслаб, у нього боліла голова, почав кихати. У такому стані на черговій «есекеті», коли відбирали в'язнів для знищення, Павлик міг стати першим кандидатом до крематорію. Врятували його польські антифашистські діячі, що працювали в «крайкей-бау» (табірному лазареті). Попередили комітетом, вони повинні зустріти хворого, робили все, щоб він очухав.

Минуло два тижні. Далі не можна було тримати. Того, хто залежувався, швидко списували до крематорію.

— Сьогодні тебе переведемо, — сказав лікар. — Тут небезпечно

(Далі буде).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

КАПІТАНІВСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для цукрової промисловості з таких спеціальностей:

апаратник варіння цукру — слюсар, центрифугальник, сатураторник-штукатур-малар, оператор фільтрів — штукатур-малар, випарувальник-муляр, бригадир вапняно-випарувальної печі — муляр, набирач дифузійних ножів — електрогазозварник, оператор дифузії — електрогазозварник, електромонтер, слюсар контрольно-вимірювальних приладів і автоматики, набирач дифузійних ножів — токарь по металу, оператор дифузії — токарь по металу, центрифугувальник-столяр, апаратник варіння цукру — столяр.

Учні, які закінчать училище, будуть направлені на роботу на цукрові заводи.

Приймають юнаків і дівчат віком від 15 років, що закінчили 8, 9 і 10 класів, без вступних екзаменів, за конкурсом по оцінках, які вказані в документах про освіту. До групи електрогазозварників та електромонтерів приймають віком від 16 років.

Учні забезпечують безплатним триразовим харчуванням, одягом, білизною, взуттям тощо, вони одержують одну третину заробітку в період практики.

Гуртожитком в першу чергу забезпечують сиріт і дітей інвалідів Вітчизняної війни і праці.

Строк навчання — 2 роки.

При училищі працює вечірня школа.

До заяви про вступ до училища із зазначенням обраної спеціальності вступники додають: свідоцтво про народження або паспорт, документ про освіту, характеристику зі школи або з місця роботи, довідку про стан здоров'я (форма № 283), довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, автобіографію і шість фотокарток (3×4 см).

Заяви приймаються до 10 серпня.

Всі вступники проходять співбесіду з членами приймальної комісії. На співбесіду з'являтися в строки, зазначені у виклику або вказані особисто при подачі документів.

Початок навчання з 1 вересня.

Адреса училища: Кіровоградська обл., Новомиргородський район, с. Капітанівка.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ РАДГОСП-ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На стаціонарний відділ з спеціальностей «Зоотехнія» та «Ветеринарія».

На заочний відділ з спеціальності «Зоотехнія».

Технікум готує зоотехніків та ветеринарних фельдшерів для роботи в колгоспах, радгоспах, плеємзаводах, плеєгосподарствах, державних станціях по плеєній справі, станціях штучного осіменіння, станціях по боротьбі з хворобами сільськогосподарських тварин та ін.

Крім основної кваліфікації, кожному випускникові стаціонарного і заочного відділень присвоюються додаткові кваліфікації шофера, техника по штучному осіменінню с-г тварин, механізатора тваринницьких ферм.

На 1-й курс стаціонарного і заочного відділень приймаються особи, що мають освіту за 7, 8, 9 класів.

На 2-й курс стаціонарного зоотехнічного відділення приймаються особи, що мають середню освіту.

На 2-й курс стаціонарного відділення зоотехніків-організаторів приймаються особи, що мають середню освіту за направленням колгоспів і радгоспів.

На 3-й курс заочного зоотехнічного відділення приймаються особи, що мають атестат зрілості.

Строк навчання: на стаціонарному відділенні 3 роки 6 місяців на базі неповної середньої школи та 2 роки 6 місяців на базі середньої школи. На заочному відділі 4 роки 6 місяців на базі неповної середньої школи та 2 роки 6 місяців на базі середньої школи.

Заяви приймаються на стаціонар: на базі неповної середньої школи з 1-го червня по 1 серпня, на базі середньої школи з 1 червня по 15 серпня, на заочний відділ — з 1 червня по 1 грудня 1973 року.

До заяви слід додати такі документи: свідоцтво (атестат) в оригіналі чи свідоцтво про перехід у 10—11 класи середньої школи, 3 фотокартки (3×4), витяг з трудової книжки, а колгоспників — витяг з колгоспної книжки, довідку про стан здоров'я (форма № 286).

Вступні екзамен: на стаціонарному відділі — з 1 по 20 серпня 1973 року.

На заочному відділі — з 31 серпня по 20 грудня 1973 року. З таких предметів: на перший курс з української або російської мови (диктант), з математики (усно). На третій курс заочно з української або російської мови і літератури (твір), з хімії (усно).

На екзамені слід прийти за викликом технікуму. Початок навчання на стаціонарному відділі з 1-го вересня 1973 р., на заочному відділі — з 2 січня 1974 року.

Учні стаціонарного відділення забезпечуються стипендією та гуртожитком на загальних підставах.

При технікумі працює їдальня.

Для підготовки до вступних екзаменів організовано платні підготовчі курси.

Курси працюють з 15 липня 1973 року.

Заяви надсилає на адресу: м. Олександрія, вул. Діброва, 85. Радгосп-технікум.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2.

ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ

для підготовки мулярів, малярів, штукатурів, теслярів, плиточників-лицювальників-мозаїстів — строк навчання 1 рік;

малярів-штукатурів, столярів-теслярів, монтажників конструкцій-мулярів — строк навчання 2 роки.

Приймаються (без екзаменів) юнаки та дівчата віком від 15 до 20 років з освітою за 8, 9, 10 класів.

Зарховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, спецодягом, підручниками і одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зарховується в загальний трудовий стаж.

Училище має добру матеріальну базу для підготовки кваліфікованих спеціалістів, обладнані кабінети, лабораторії, майстерні. Працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції.

Випускники мають право вступу до вищих і середніх спеціальних учбових закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені у вищі й середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

При училищі є вечірня школа, де учні зможуть одержати середню освіту.

Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, свідоцтво про освіту (оригінал), довідку з місця проживання, про склад сім'ї, форма № 286, шість фотокарток розміром 3×4 см.

Документи приймаються до 15 серпня 1973 року.

Початок навчання — 1 вересня 1973 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Леніна, 19, вхід із вул. Декабристів, № 3, телефон 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

КРАСНОЛУЦЬКИЙ ГІРНИЧИЙ ТЕХНІКУМ

оголошує набір учнів на 1973—1974 навчальний рік

на 1 курс з спеціальностей:

підземна розробка вугільних родовищ, гірничо-електромеханіка, експлуатація автоматичних пристроїв в гірничій промисловості.

На 1-й курс приймаються особи, які закінчили 8—9 класів і витримали вступні екзамен з російської мови (диктант) та з математики (усно).

Прийом заяв до 31 липня 1973 року.

Вступні екзамен з 1 по 20 серпня 1973 року.

Іногородніх учнів технікум забезпечує гуртожитком. Стипендія 37 карбованців на місяць, відмінникам навчання на 25 процентів більше, тим, хто навчається на «добре» і «відмінно» на 15 процентів більше.

За докладними довідками звертатися в технікум. Адреса: 349306. Ворошиловградська область, м. Красний Луч, вул. Студентська, 8. ДИРЕКЦІЯ.

МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 18 м. КОМСОМОЛЬСЬКА

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1973—1974 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Зі строком навчання два роки з таких спеціальностей:

муляр-монтажник, столяр-тесляр, штукатур-лицювальник-плитковик, арматурник електрозварник, штукатур-малар, арматурник-бетонник, електрогазозварник, слюсар-сантехнік.

Зі строком навчання один рік з таких спеціальностей:

муляр, тесляр, штукатур, продавець продуктів товарів.

На навчання без вступних екзаменів приймаються юнаки віком 15—17 років, дівчата до 20 років, з освітою 8—10 класів і звільнені в запас із лав Радянської Армії.

В училищі є можливість одночасно одержати спеціальність і середню освіту, при вступі на навчання строком на 3 роки з спеціальностей: малар, арматурник-електрозварник, лицювальник-плитковик, тесляр (будівельник), електрогазозварник.

На спеціальності продавців продуктів товарів приймається молодь з освітою 10 класів, віком не молодша 17 років, стипендія в період навчання 30 крб. на місяць.

Зарховані до училища учні забезпечуються безкоштовно упорядкованим гуртожитком, парадним і робочим обмундируванням, 3-разовим харчуванням.

Час навчання зарховується в загальний трудовий стаж. Під час виробничої практики учням виплачується 33 проценти від загальної суми заробітку.

Після закінчення училища учням надається оплачувана відпустка за рахунок підприємства, згідно законоположення. Учні, що закінчили училище з відзнакою, можуть продовжувати навчання в спеціальних середніх і вищих учбових закладах, без стажу роботи після закінчення училища. Училище розташоване в упорядкованому комплексі, який має навчальні майстерні, спортивний і актовий зали, спортивне літнє містечко. В училищі працюють гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції. Якщо має бажання брати участь у будівництві Дніпровського гірничо-збагачувального комбінату і міста Комсомольська, вам надається така можливість при вступі до нашого училища.

Для вступу слід подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про народження або паспорт, документ про закінчення 8—10 класів, характеристику зі школи, довідку з місця проживання (з зазначенням складу сім'ї), 5 фотокарток 3×4 см, медичну довідку (форма № 286).

Документи приймаються до 25 серпня 1973 року.

Початок занять 1 вересня 1973 року.

Прізд від м. Кременчука до м. Комсомольська автобусом або приміським поїздом.

Адреса: Полтавська область, м. Комсомольськ, вул. Строна, 23. МПТУ № 18.

ДИРЕКЦІЯ.

МИКОЛАЇВСЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПORA СУДНОБУДІВНИЙ ІНСТИТУТ імені АДМІРАЛА С. О. МАКАРОВА

з 20 червня 1973 року проводить прийом на 1 курс з спеціальностей:

суднобудування і судноремонт; обладнання і технологія зварювального виробництва;

економія і організація машинобудівної промисловості (спеціалізація — суднобудівна промисловість);

суднові машини і механізми; суднові силові установки; двигуни внутрішнього згоряння; турбобудування; електрообладнання суден.

Вступні екзамен проводяться з 1 по 20 серпня. Іногородні студенти забезпечуються гуртожитком. Заяви про прийом з додатком документів згідно правил прийому направляти на адресу: м. Миколаїв — 327000 (обласний), проспект Леніна, 3. Телефон — 4-01-20. РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління в справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

ПОГОДА

Сьогодні та завтра по території області та міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, в західних районах місцями невеликий дощ, по місту без опадів. Вітер південно-західний — 5—9 метрів в секунду. Температура повітря: по області — 19—23, по місту — 20—22 градуси.